

Форми представлення результатів наукових досліджень

підготувала
студентка
1 курсу
магістратури,
група цитологів,
Безлюдна Алла

Наукове дослідження

Наукове дослідження – це цілеспрямоване вивчення явища, в якому використовуються методи науки і яке, розкриваючи закономірності розвитку предмета вивчення, формує нове знання про нього, пояснює закони його функціонування та вказує чи передбачає шляхи й форми використання одержаного знання в інтересах суспільства.

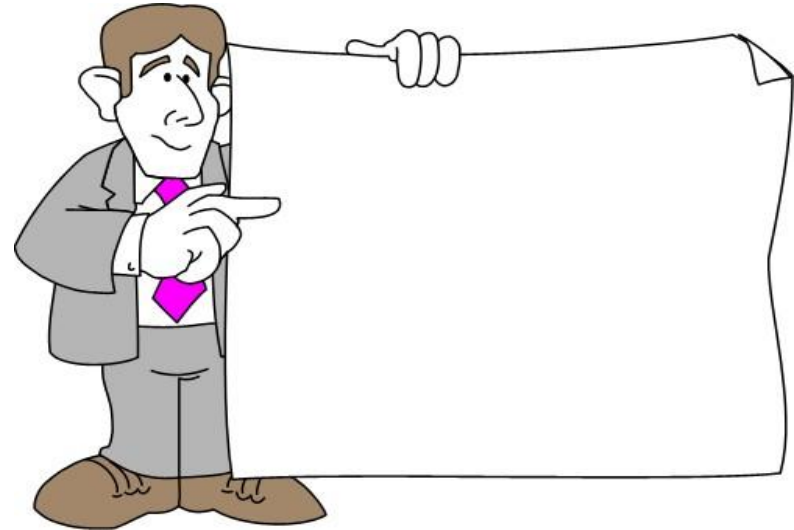

Види форм представлення результатів наукових досліджень

- ✓ Презентаційна робота призначена для ознайомлення наукових чи громадських кіл з основними результатами дослідження.
- ✓ Науково-дослідницька робота призначена для формування наукового світогляду та навчально-дослідницьких вмінь і навичок учнів (студентів), їх інтелектуального розвитку й реалізації талантів та обдарувань.
- ✓ Кваліфікаційна робота слугує для того, щоб студент (аспірант, пошукач) засвідчив рівень фаху та отримав відповідний документ (диплом, сертифікат, посвідчення...).

1. ПРЕЗЕНТАЦІЙНІ РОБОТИ

- ✓ Індивідуальний план дослідження
- ✓ Літературний огляд
- ✓ Повідомлення
- ✓ Стаття
- ✓ Тези
- ✓ Науковий звіт
- ✓ Усна доповідь
- ✓ Стендова (постерна доповідь)
- ✓ Препринт

Індивідуальний план

Індивідуальний план дослідження складається в довільній формі, але при цьому слід враховувати, що в ньому має бути представлена проблема дослідження, чітко сформульована тема дослідження (експерименту), визначені цілі та завдання дослідження, описаний зміст діяльності всіх учасників дослідження (експерименту) відповідно до програми експерименту, вказані форми та методи роботи педагога в експериментальному режимі. В індивідуальному плані дослідження слід зазначити, які форми підведення підсумків дослідження вибрано.

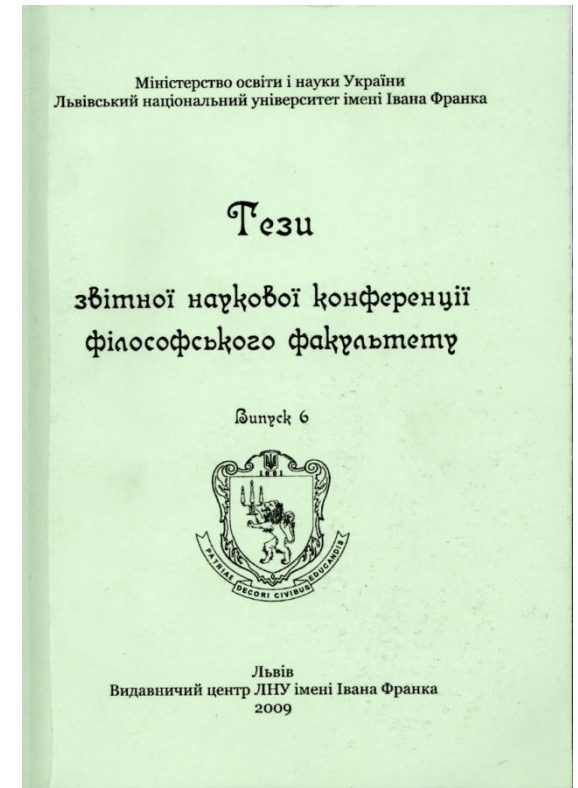
Тези

Тези – опубліковані на початку наукової конференції (з'їзду, симпозіуму) матеріали попереднього характеру, що містять виклад основних аспектів наукової доповіді.

Друкуються з метою попереднього знайомства з головними положеннями доповіді. У тезах лаконічно – телеграфним способом – подається наукова інформація про зміст доповіді. Обсяг тез доповіді – 0,5–1,5 сторінок друкованого тексту.

У тезах позначають головну ідею, а також деякі інші сторони питання. Іноді в тезах надається центральна теза, навколо якої формулюються інші. У ввідній тезі висвітлюють завдання щодо обговорення теми, в заключній – стислі висновки з повідомлення.

Тези можуть бути сформульовані у вигляді запитань та відповідей на них.

Типи тез

1. Постановки проблеми:

- вступ (актуальність теми);
- огляд існуючих точок зору на проблему або опис ситуації в наочній сфері;
- деякі власні думки на цю тему;
- передбачувані дослідження;
- висновок.

2. Результати дослідження:

- вступ (постановка проблеми);
- гіпотеза (у разі експериментального дослідження);
- застосовані методи;
- параметри вибірки;
- власне результати;
- інтерпретація + висновки.

3. Нова методика роботи:

- вступ (опис, наприклад, області застосування методики);
- опис існуючих методик;
- опис нової методики;
- опис результатів застосування;
- методики оцінки ефективності;
- висновки.

Повідомлення

Повідомлення – це невеликий публічний виступ, невелика доповідь на наукову тему або розгорнута публікація, часто доповнена 1-3 ілюстраціями. Заголовок і текст повідомлення оформлюються, як у статті, але текст не ділиться на рубрики з підзаголовками.

Структурні складові повідомлення:

- вступ;
- об'єкти та методи дослідження;
 - результати дослідження, їх обговорення (упровадження);
- висновки;
- список використаних джерел.

За об'ємом коротке наукове повідомлення займає проміжне місце між тезами та статтею – 3-5 стор.

Наукова

Стаття – один із видів наукових публікацій, де подаються кінцеві або проміжні результати дослідження, висвітлюються пріоритетні напрямки розробок ученого, окреслюються перспективи подальших напрацювань.

Оптимальний обсяг наукової статті — 0,5 авторського аркуша (до 12 сторінок друкованого на комп'ютері тексту через 1,5 інтервали, шрифт 14).

Рукопис статті, крім основного тексту, має містити повну назву роботи, прізвище та ініціали автора, анотацію (на окремій сторінці), список використаної літератури.

Науковими вважаються статті, що мають такі необхідні елементи:

- постановка проблеми у загальному вигляді та її зв'язок із важливими науковими чи практичними завданнями;
- аналіз останніх досліджень і публікацій, в яких започатковано розв'язання даної проблеми і на які спирається автор, виділення невирішених раніше частин загальної проблеми, яким присвячується стаття;
- формулювання цілей статті (постановка завдання);
- виклад основного матеріалу дослідження з повним обґрунтуванням отриманих наукових результатів;
- висновки з даного дослідження і перспективи подальших розвідок у даному напрямі.

Правила написання наукової

статті

1. Прізвище та ініціали автора розміщуються у правому верхньому куті; за необхідності вказуються відомості, що доповнюють дані про автора.
2. Ініціали ставляться перед прізвищем автора.
3. Назва статті стисло відтворює її головну ідею, думку (краще до п'яти слів).
4. Стилю наукового звіту слід уникати.
5. Риторичні питання є недоцільними; слід користуватись розповідними реченнями.
6. Текст не перевантажується цифрами при переліках тих чи інших думок, положень, вимог.
7. Прийнятним у тексті є використання словосполучень переліку: «спочатку», «зрозуміло що», «на початку», «спершу», «потім», «дійсно», «далі», «нарешті», «по-перше», «по-друге», «можливо», «на думку», «за даними», «між іншим», «у зв'язку з тим», «на відміну», «поряд з цим» тощо.
8. Цитати в статті використовуються дуже рідко (можна в дужках зробити посилання на вченого, який уперше дослідив проблему).
9. Усі посилання на авторитети подаються на початку статті, основний обсяг присвячується викладу власних думок автора.
10. Стаття має завершуватись конкретними висновками та рекомендаціями; додається список використаних джерел.

Структурні елементи статті:

- 1. Вступ** — постановка наукової проблеми, її актуальність, значення для розвитку певної галузі науки або практичної діяльності (перший абзац або 5-10 рядків).
- 2. Аналіз останніх досліджень і публікацій** (0,5-2 сторінки друкованого тексту через півтора інтервали).
- 3. Формулювання мети статті (постановка завдання)** передбачає виголошення головної ідеї даної публікації, яка суттєво відрізняється від існуючих, доповнює або поглиблює вже відомі підходи.
- 4. Виклад змісту власного дослідження** — основна частина статті. У ній висвітлюються основні положення й результати наукового дослідження, особисті ідеї, думки, отримані наукові факти, виявлені закономірності, зв'язки, тенденції, програма експерименту, методика отримання та аналіз фактичного матеріалу, особистий внесок автора в досягнення й реалізацію основних висновків тощо (п'ять-вісім сторінок).
- 5. Висновок**, в якому формулюється основний умовивід автора, зміст висновків і рекомендацій, їхнє значення для теорії й практики, суспільна значущість, коротко накреслюються перспективи подальших досліджень з теми (третина сторінки).
- 6. Бібліографічний список цитованої літератури**, в якому вміщені бібліографічні описи тих джерел і літератури, на які є посилання у тексті статті.
- 7. Анотації**, додаються до статей українською, російською та англійською мовами.

Монографія

Монографія — це наукова праця у вигляді книги, яка містить повне або поглиблене дослідження однієї проблеми або теми, що належить одному або кільком авторам.

Наукова монографія — це науково-дослідна праця, предметом викладу якої є вичерпне узагальнення теоретичного матеріалу з наукової проблеми або теми з критичним його аналізом, визначенням вагомості, формулюванням нових наукових концепцій. Монографія фіксує науковий пріоритет, забезпечує первинною науковою інформацією суспільство, слугує висвітленню основного змісту і результатів дисертаційного дослідження.

Не існує стандарту щодо композиції наукової монографії. Кожен її автор може вибрати будь-яку структуру і порядок організації наукового матеріалу, зважаючи на логіку викладу і повноту висвітлення основного змісту дисертації. Традиційно склалася певна композиційна структура наукової монографії, **основними елементами якої в порядку їх розміщення є такі:** *титульний аркуш, анотація, перелік умовних скорочень (за необхідності), вступ або передмова, основна частина, висновки або післямова, література, допоміжні покажчики, додатки, зміст.*

ВИМОГИ ДО МОНОГРАФІЙ

1. Наявність рекомендації вченої ради наукової установи, організації або вищого навчального закладу про опублікування монографії, про що має бути зазначено у вихідних даних.
2. Тираж не менше 300 примірників.
3. Наявність міжнародного реєстраційного номера ISBN.
4. Монографія повинна бути опублікована без співавторів.
5. Монографія має обов'язково містити результати наукових досліджень автора, опубліковані раніше у фахових виданнях України та інших країн.
6. Наявність рецензій не менше двох докторів наук, фахівців за спеціальністю дисертації, про що має бути зазначено у вихідних даних монографії.
7. Наукові видання (зокрема наукові монографії), в яких опубліковано основні результати дисертаційних робіт, обов'язково мають надсилатися в установи, перелік яких затверджений ВАК України.

Відмінності між монографією та дисертацією

1. **Дисертація** передбачає виклад наукових результатів і висновків, автором яких є *особисто* пошукач. **Монографія** — це виклад результатів, ідей, концепцій, які належать як здобувачу, так і іншим авторам.
2. **Дисертація** містить нові наукові результати, висновки, факти, а **монографія** може викладати як нові результати, так і методичні, технологічні рішення, факти, які вже відомі.
3. **Дисертація** має визначену структуру й правила оформлення, яких необхідно обов'язково дотримуватись. **Монографія** не має таких чітких вимог.
4. **Дисертація** — це рукопис, який зберігається в обмеженій кількості примірників у певних бібліотечних установах. **Монографія** — це видання, яке передбачає відповідне редакційно-видавниче опрацювання, виготовлена друкарським або іншим способом, видана у фаховому видавництві України.

Усна доповідь

Доповідь – це публічне повідомлення, розгорнутий виклад певної наукової проблеми (теми, питання).

Існують два методи написання доповіді.

1. Дослідник спочатку готує тези свого виступу, на основі тез пише доповідь на семінар або конференцію, редагує її та готує до опублікування в науковому збірнику у вигляді доповіді чи статті.
2. Другий, навпаки, передбачає спочатку повне написання доповіді, а потім у скороченому вигляді – для ознайомлення з нею аудиторії.

Вибір способу підготовки доповіді залежить від змісту матеріалу та індивідуальних особливостей науковця.

СТЕНДОВА (ПОСТЕРНА)

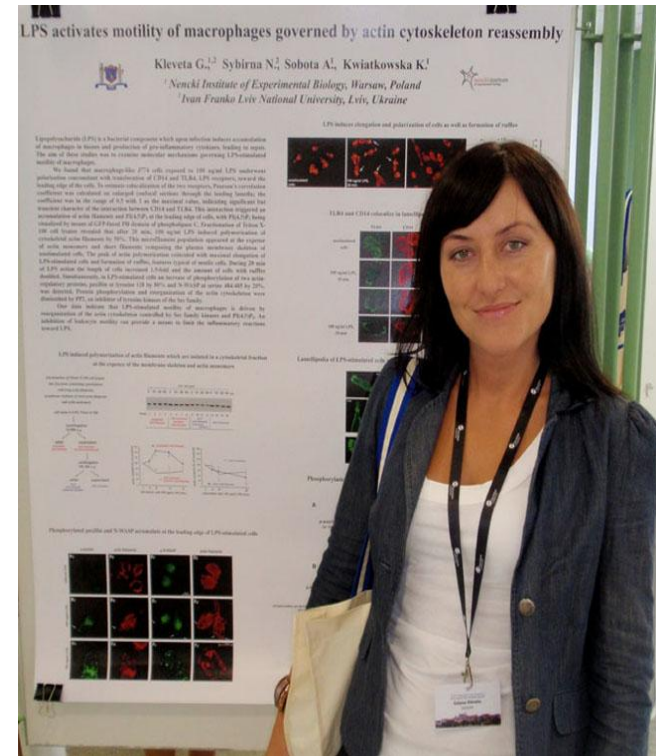
ДОПОВІДЬ

Стендова (постерна) доповідь призначена для викладу результатів наукової діяльності за допомогою постера (плаката, який кріпиться до стенда).

Відзначаються новизна та практичне значення теми дослідження, конспективно розкривається його основний зміст, обґрунтовуються висновки та пропозиції.

Рисунки – чіткі, з підписами та розшифрованими умовними позначеннями. У тексті повинні бути посилання на всі рисунки. Речення – короткі, конкретні, однозначні. Максимум графічного матеріалу і мінімум тексту.

Пам'ятайте: стендову доповідь розглядатимуть не лише фахівці, а й усі зацікавлені учасники конференції. Доповідь потрібно готувати якомога зрозумілішою для нефхівців у даній галузі науки, вживати загальноприйняті терміни, скорочення й умовні позначення.

ПРАВИЛА ОФОРМЛЕННЯ

Розміри постера:

ПОСТЕРА

- ✓ Плакат не повинен займати всю площу постерного стенда.
- ✓ Необхідно завчасно уточнити в організаторів необхідний розмір постера. (Складність вибору оптимального розміру плаката пов'язана з тим, що стандартні стенди мають різний формат, різну площу).
- ✓ Найбільший розмір плаката зазвичай складає $1,3 \times 2,6 \text{ м}^2$, найменший – $0,8 \times 1,2 \text{ м}^2$.
- ✓ Часто розміри плаката можуть бути $1,3 \times 2,0 \text{ м}^2$.

Шрифт текстового матеріалу:

Шрифт слід обирати великий і чіткий, щоб його можна було добре сприймати з відстані 1-2, а іноді 3 метрів.

Рекомендується використовувати:

- для заголовка – шрифт «Arial» розміром 72;
- для підзаголовків – шрифти «Times», розміри залежать від значимості розділів;
- для зазначення імені автора та місця його навчання – розмір 48-36;
- для заголовків текстових розділів – розмір 28;
- для основного тексту – розмір 24, але не нижче.

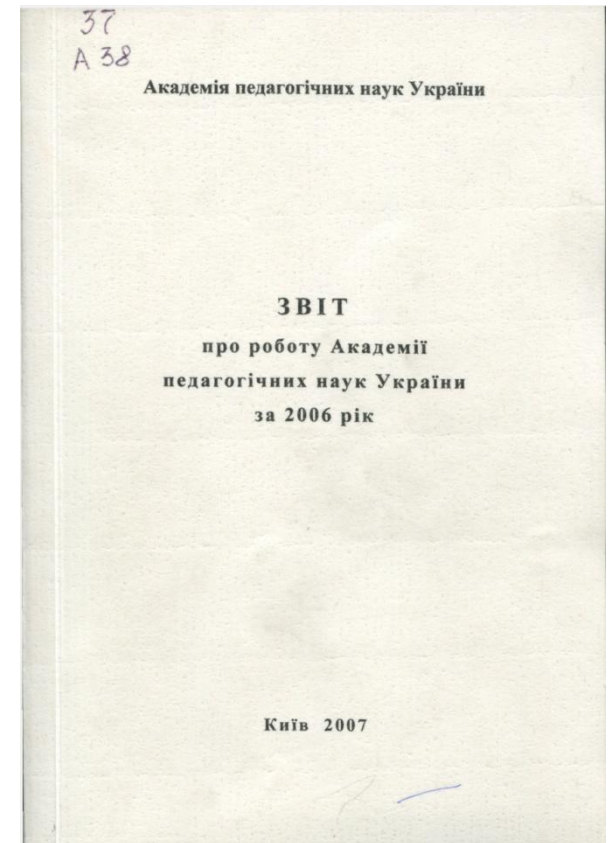
Науковий

Науковий звіт – документ, який містить детальний опис методики та ходу дослідження, його результатів і висновків.

Призначення наукового звіту – досить детально висвітлити виконану роботу після її завершення або за певний проміжок часу.

Структура наукового звіту:

- короткий виклад плану та програми закінчених етапів дослідження;
- значення проведеної роботи, її дослідницька цінність та практичне значення;
- характеристика використаних методів дослідження;
- опис результатів дослідження;
- підведення підсумків дослідження;
- висновки та пропозиції щодо продовження дослідження у даному напрямі.

Літературний огляд

Літературний огляд – це коротка характеристика відомого про досліджуваний предмет (явище) з різних джерел. У ньому зазначаються напрями дослідження, які ведуться різними вченими.

Під час підготовки літературного огляду слід починати роботу із загального ознайомлення – прочитати зміст та зробити стислий огляд джерела. Потім необхідно його уважно перечитати за розділами та виділити найважливіші частини тексту, законспектувати найважливіші думки, виписати цитати.

Зазвичай документи групуються за принципом “від загального – до часткового”, що дає можливість конкретизувати зміст документів, загострити увагу на певних аспектах теми, які, на думку оглядача, є найбільш важливими та цікавими.

Розповісти про джерела можна й за принципом “від простого – до складного”.

1. **Вступ** (обґрунтовується тема, відзначається її специфіка, визначається мета та читацьке призначення огляду).

2. **Основна частина** (характеристика кожного джерела, містить відомості про авторів та назви документів. Огляд може охоплювати відомості про книги, окремі їх розділи та частини, про журнали в цілому чи окремі їх публікації, про інші види документів.

Обов'язково – короткі тексти, що зв'язують характеристики джерел і поєднують складові огляду в цілісну розповідь. У текстах-”зв'язках” можна підкреслити схожість джерел чи, навпаки, відмінність між ними. Можна використати короткі цитати.

3. **Заключна частина** (підсумки, рекомендації, додаткова література з теми дослідження).

4. **Список використаних джерел** (подаються повні бібліографічні описи всіх згаданих в огляді джерел).

Препринт

Препринт – наукове видання, що містить стислі головні наукові матеріали, отримані автором, опубліковані до виходу видання, де наукові результати дослідження будуть надруковані повністю.

Препринт дає можливість негайно повідомити наукове співтовариство про отримані результати та підтвердити пріоритет автора у сфері дослідження.

Зазвичай препринт розсилається обмеженому колу осіб для попередньої оцінки. Цей різновид документа посідає проміжне місце між опублікованими й неопублікованими документами, тому препринт іноді відносять до видань.

Електронний препринт (препринт, розміщений в Інтернеті) іноді називають **е-принтом**. Найвідомішим зібранням е-принтів з фізики, астрономії, математики, біології та комп'ютерних наук є сервер arXiv.org (вимовляється [архів]), створений Полом Гінспаргом у 1991 р. (нараховує більш як 600 тис. е-принтів).

2. НАУКОВО-ДОСЛІДНИЦЬКІ РОБОТИ

1. РЕФЕРАТ

2. КУРСОВА РОБОТА

3. УЧНІВСЬКА НАУКОВО-ДОСЛІДНИЦЬКА РОБОТА

Реферат

Реферат – це короткий виклад у письмовій чи усній формі основного змісту наукової праці чи ряду праць, що вивчалися дослідником, з аналізом запропонованих шляхів вирішення певної проблеми, а також висловленням власних міркувань автора щодо цієї проблеми. Якщо реферат цих ознак не має, то він є лише конспектом опрацьованих публікацій.

Обсяг реферату – 10-15 стор. друкованого тексту; реферат має бути виконаний за відповідною структурою з виділенням абзаців, нумерацією сторінок, правильним оформленням посилань, виносок, цитат, висновків, списку використаної літератури (не менше 10 джерел). Оформлення реферату має відповідати встановленим нормам.

У випадку, коли йдеться про результати власного пошуку, реферат називається **авторефератом**.

Структурні елементи

- 1. Титульна сторінка.**
- 2. План.**
- 3. Вступ** (обґрунтовується актуальність обраної теми, характеризується її практичне значення, формулюється мета реферування матеріалу з обраної проблеми, визначаються конкретні завдання роботи).
- 4. Основна частина** (декілька розділів, кожний нумерується та має свою назву; подається виклад існуючих точок зору з обраної теми, представлених у сучасній науковій літературі, а також самостійний аналіз опрацьованого матеріалу; пропонується авторський варіант вирішення даної проблеми).
- 5. Висновки** (стисло характеризуються основні результати виконаної роботи, формулюються узагальнюючі тези відповідно до завдань, зазначених у вступі).
- 6. Список використаної літератури** (включаються всі літературні джерела, подані в алфавітному порядку та оформлені з урахуванням сучасних вимог до бібліографічного опису).

УЧНІВСЬКА НАУКОВО-ДОСЛІДНИЦЬКА РОБОТА

Учнівська науково-дослідницька робота є науковою працею учня, написаною за наслідками його самостійного наукового дослідження.

У **роботі** мають висвітлюватися факти, події, явища та їх окремі сторони, невідомі раніше, які пов'язані з науковими узагальненнями, висновками, отриманими в результаті самостійного наукового пошуку. **Робота** має ґрунтуватися на певній науковій та експериментальній базі, містити принципово нові знання про об'єкт дослідження, власні дані дослідів, спостережень, пошукової роботи, їх обробки, аналізу й узагальнення, посилення на відповідні наукові джерела та відображати власну позицію дослідника.

У **роботі** мають бути чітко відображені: визначення мети, об'єкта та предмета дослідження, завдання, методи дослідження, відмінність і перевага запропонованих підходів і результатів.

Зміст та результати досліджень викладаються стисло, логічно, грамотно та аргументовано, без загальних слів, міркувань, бездоказових тверджень, тавтології.

Структура учнівської науково-дослідницької роботи

Робота має бути побудована за певною структурою. **Основними її елементами в порядку розташування є:** титульний аркуш, тези, зміст, перелік умовних позначень (за необхідності), вступ, основна частина, висновки, список використаних джерел, додатки (за необхідності).

Щодо наукової роботи обов'язково подаються відгуки наукових керівників та рецензії відповідних фахівців (досвідчених педагогів, науковців, фахівців із певної галузі).

Детальні вимоги до структури та оформлення учнівської науково-дослідницької роботи визначаються наказом Міністерства освіти і науки, молоді та спорту України про проведення III етапу Всеукраїнського конкурсу-захисту науково-дослідницьких робіт учнів-членів Малої академії наук України.

Чого варто уникати під час написання наукової роботи

1. Розмовного стилю і сленгу.
2. Зайвого гумору, іронії, дошкульності, критиканства.
3. Незрозумілих аббревіатур і непояснених скорочень. Недоцільно використовувати аббревіатури і скорочення в заголовках, рубриках.
4. Мовних штамтів. Без спеціальної термінології неможлива жодна наукова праця, але варто простежити за точністю у передачі думки.
5. Надмірного використання дужок.
6. Чоловічого „шовінізму” у мові, зокрема науковій (неточність знання і зловживання чоловічим родом при з’ясуванні, хто „автор(ка)” чи „дослідник (ця)”, „він” чи „вона”; слід перевіряти ініціали авторів досліджень, на які доводиться посилатися).
7. Наказовості, повчальності.
8. Тавтології. Потрібно стежити за тим, щоб одне й те ж слово (навіть поняття) не повторювалося надто часто.

Курсова робота

Курсова робота – самостійна науково-дослідницька робота студента вищого навчального закладу, яку він виконує під керівництвом викладача.

Курсова робота складається з таких частин:

1. Титульний аркуш.
2. Вступна частина.
3. Огляд літератури.
4. Дослідження з теми курсової роботи.
5. Результати дослідження та їх обговорення.
6. Висновок.
7. Список використаної літератури.

Зміст курсової роботи

Вступ – перша частина курсової роботи (обсяг – 1-2 стор.).

У вступі визначається актуальність обраної теми, описується ступінь її розробленості в працях вітчизняних та зарубіжних авторів, формулюється мета та завдання курсової роботи.

Основна частина починається з огляду літературних джерел. Слід викласти основні підходи до висвітлення даного питання в сучасній літературі, узагальнити думки авторів і визначити власну точку зору.

В огляді – подати всю необхідну інформацію з обраної теми, обґрунтувати її вибір, підкреслити недостатньо вивчені моменти, підвести до формулювання цілей і завдань роботи.

У практичній частині – опис використаних методів і методик дослідження та отриманих результатів. Отримані результати наводяться у формі таблиць або графіків.

У висновку – основні результати дослідження та висновки, сформульовані коротко, логічно, аргументовано (обсяг – 1-2 стор.).

Список використаної літератури оформлюється за правилами бібліографічного опису.

3. КВАЛІФІКАЦІЙНІ РОБОТИ

ДИПЛОМНА РОБОТА

МАГІСТЕРСЬКА РОБОТА

ДИСЕРТАЦІЯ

**КАНДИДАТСЬКА
ДИСЕРТАЦІЯ**

**ДОКТОРСЬКА
ДИСЕРТАЦІЯ**

ДИПЛОМНА РОБОТА

Дипломна робота (проект) – кваліфікаційна робота студента (слухача), призначена для об'єктивного контролю ступеня сформованості умінь вирішувати типові задачі діяльності, зазначені в освітньо-кваліфікаційних характеристиках конкретної професії.

Дипломні роботи (проекти) виконуються на завершальному етапі навчання студентів і передбачають: систематизацію, закріплення, розширення теоретичних і практичних знань зі спеціальності та застосування їх під час вирішення конкретних наукових, технічних, економічних, виробничих й інших завдань; розвиток навичок самостійної роботи й оволодіння методикою дослідження та експерименту, пов'язаних з темою проекту (роботи).

Майбутній випускник зобов'язаний в межах дипломної роботи подати з обраної проблематики власну оцінку суми знань, розроблених світовою наукою, зробити загальні й конкретні висновки, запропонувати свої рекомендації щодо зміни, покращення, реорганізації існуючої ситуації.

МАГІСТЕРСЬКА РОБОТА

Магістерська робота – самостійна випускна науково-дослідницька робота, яка виконує кваліфікаційну функцію, тобто готується з метою публічного захисту і отримання академічного ступеня магістра.

Основне завдання її автора – продемонструвати рівень своєї наукової кваліфікації, вміння самостійно вести науковий пошук і вирішувати конкретні наукові завдання.

Специфічним є не лише зміст магістерської роботи, а й форма його викладу, яка характеризується певним ступенем абстрагування, активним застосуванням математичного апарату, засобів логічного мислення, комп'ютерних методик та математичної статистики.

Для викладу матеріалу роботи характерні аргументованість суджень та точність наведених даних. Орієнтуючись на читачів з високою професійною підготовкою, автор включає у свій текст увесь знаковий апарат (таблиці, формули, символи, діаграми, схеми, графіки тощо), тобто все те, що складає мову науки.

Структура магістерської роботи

1. Титульний аркуш.
2. Зміст.
3. Вступ.
4. Розділи і підрозділи основної частини.
6. Список використаних джерел.
7. Додатки.

Вимоги до магістерської роботи в науковому відношенні вищі, ніж до дипломної роботи, однак нижчі, ніж до кандидатської дисертації.

На відміну від дисертацій, в основу магістерської роботи покладено моделювання більш-менш відомих рішень. Її тематика та науковий рівень мають відповідати освітньо-професійній програмі навчання.

Для захисту роботи магістр готує доповідь (до 10 хв.), яка має відбивати зміст дослідження, його мету, завдання, предмет та об'єкт, обґрунтування вибору теми, ступеня її висвітлення в науковій літературі.

Основна частина доповіді присвячується викладенню науково-практичних висновків і рекомендацій, результатів за матеріалами дослідження.

ДИСЕРТАЦІЯ

Дисертація на здобуття наукового ступеня – це кваліфікаційна наукова праця, виконана особисто у вигляді спеціально підготовленого рукопису або опублікованої монографії. Містить висунуті автором для прилюдного захисту науково обґрунтовані теоретичні або експериментальні результати, наукові положення. Характеризується єдністю змісту, свідчить про особистий внесок здобувача в науку.

Дисертація на здобуття наукового ступеня кандидата наук є кваліфікаційною науковою працею з обсягом основного тексту 4,5– 7 авторських аркушів (для суспільних і гуманітарних наук 6,5 – 9 авторських аркушів)*, оформлених відповідно до державного стандарту.

Кандидатська дисертація повинна містити результати проведених автором досліджень та отримані автором нові науково обґрунтовані результати, які в сукупності розв’язують конкретне наукове завдання, що має істотне значення для певної галузі науки. Кандидатська дисертація може бути подана до захисту лише за однією спеціальністю.

** 1 авторський аркуш – приблизно 22 стор. друкованого тексту.*

ДИСЕРТАЦІЯ

Дисертація на здобуття наукового ступеня доктора наук є кваліфікаційною науковою працею (11–13 авторських аркушів для суспільних, 15–17 – для гуманітарних наук), оформленою відповідно до державного стандарту.

Докторська дисертація повинна містити раніше не захищені наукові положення та отримані автором нові науково обґрунтовані результати у певній галузі науки, які в сукупності розв'язують важливу наукову або науково-прикладну проблему.

Докторська дисертація може бути подана до захисту за однією або за двома спеціальностями однієї галузі науки.

ДИПЛОМ
КАНДИДАТА НАУК

Вимоги до наукового тексту

1. Прогностична послідовність і логічність викладу матеріалу.

Не варто перевантажувати текст зайвою інформацією, можна використовувати метафори, приклади та “ліричні відступи”, щоб привернути увагу до особливо важливих для розуміння сутності ланцюжка роздумів.

2. Багато кліше – переважають стійкі мовні структури та звороти.

3. Текст складається з виразів, кожний з яких має певну логічну форму. Основні логічні форми виразів:

- індуктивний – узагальнюється відповідний емпіричний матеріал;
- дедуктивний – логічний висновок від загального до часткового чи опис алгоритму;
- аналогія;
- коментар-"переклад" – розкриття змісту одного тексту шляхом створення іншого.

Дякую за увагу!

